

L'Estiu

ANIOL RESCLOSA

Martha i Wagner

PROCEDÈNCIA: ÀUSTRIA
DE VACANCES A: GIRONA

el menjar és car, a Àustria es pot menjar per 10 euros, i ens porten un bon plat, acabem plens. Aquí ja trobes llocs per 10 euros, però et porten una ració molt petita. Menjar bé és car.

► «A Àustria es pot menjar per deu euros [...] Aquí trobes llocs per deu euros, però et porten una ració molt petita»

MARINA V.T. SANT FELIU DE GUÍXOLS

❓ Per què han decidit venir de vacances aquí?

Ⓡ Ho vam estar mirant per internet i ens va semblar un bon lloc.

❓ Es van informar de tot per internet?

Ⓡ Sí, també vam veure que Barcelona era a prop i vam pensar que també la podríem visitar.

❓ Què han vist?

Ⓡ Hem visitat força llocs. Per tot arreu trobes visites molt interessants, i també museus per poder

conèixer més del lloc on som. A Figueres vam estar també al Museu Dalí.

❓ I els va agradar?

Ⓡ Sí, hi havia molta gent, però el museu i el concepte són espectaculars.

❓ Quin és el seu quadre preferit?

Ⓡ [Martha] A mi em va agradar molt el de la dona que mira per la finestra.

❓ Han provat la gastronomia local?

Ⓡ Sí, ens ha agradat molt. Sobretot el peix fresc, la paella i les anxoves!

❓ Així, han estat a l'Escala?

Ⓡ Sí, fa uns tres o quatre dies ho vam visitar.

❓ Les anxoves més famoses són d'allà.

Ⓡ Ah, sí? No ho sabíem! [Riuen] El poble ens va agradar molt.

❓ Quants dies estaran de vacances?

Ⓡ Uns dotze dies.

❓ Troben que Girona i la Costa Brava són cares?

Ⓡ Hi ha una cosa que no ens agrada:

EL TURISTA

«El Museu Dalí i el seu concepte són espectaculars»

Sara Baras

«BAILAORA»

Coincidint amb el vintè aniversari del seu Ballet Flamenc, Sara Baras presenta l'espectacle «Sombras», que es podrà veure el dia 17 d'agost al Festival de la Porta Ferrada, a Sant Feliu de Guíxols.

«Una no balla mai sola»

CLÀUDIA DARDER

❓ Com va néixer *Sombras*?

Ⓡ És la celebració dels vint anys de la companyia. En lloc de repetir coreografies o recordar personatges i moments importants que hagin significat molt per a nosaltres, hem volgut donar a l'espectacle una nova lectura però sense oblidar tot el que hem après. Per això s'anomena *Sombras*, perquè hi ha una ombra que sempre ens acompanya. Concretament, a mi em va marcar molt des dels inicis la farruca, un pal del flamenc que sempre m'acompanya. De la farruca és on neix tot l'espectacle.

❓ És un viatge personal a través de la farruca?

Ⓡ Sí, és el meu viatge més personal, que arrenca des de l'om-

Sara Baras presentarà «Sombras» a la Porta Ferrada. DIARI DE GIRONA

bra més forta, en aquest cas la farruca. Aquest número té una força molt especial perquè viatgem per diferents llocs, textures, colors, pals del flamenc. Fins i tot funcionem amb un altre tipus d'estil i de registres. Però sempre tornem a la farruca. És un sol número, però per dins viatja al fons d'altres coses que ens encanten, i ho fem amb molta llibertat però amb sentit musical: tornant sempre a l'ombra de la farruca.

❓ Tot comença i acaba en la farruca?

Ⓡ Comença amb la farruca, però com que pel camí es van tocant altres pals i registres, el final és inevitablement diferent. Però malgrat tot, encara que sigui diferent, guarda la mateixa essència.

❓ Pot explicar alguna cosa de la posada en escena?

Ⓡ Tot té molta importància, cada cosa té el seu sentit. A més, el que és molt bonic és que tot està fet per a l'espectacle. Sempre intentem buscar alguna cosa nova quan estrenem. A *Sombras* comptem amb els gargots del pintor Andrés Mérida, que estan inspirats en el meu ball de la farruca, i fa que tot es converteixi en un gargot i tot té un sentit més especial. També juguem en escena amb l'ombra, perquè el ball significa molt més que el que proposa la paraula en sí, ja molt profunda, en el ball actua com una silueta, plena de bellesa, molt important estèticament per a nosaltres.

❓ I sempre ens acompanya.

Ⓡ Sí. Una mai balla sola, sempre hi ha alguna cosa que t'acompanya, que et fa créixer, canviar, que t'empenyi i t'aixeca: la teva ombra. Tot el que t'acompanya durant vint anys són ombres... l'ombra és molt més que la imatge del cos.

❓ Si és un viatge per aquests 20 anys d'experiències i creixement, a *Sombras* es deuen veure moltes coses.

Ⓡ La veritat és que té molt de color, hi ha moltes fusions d'instruments: hi ha el saxofon, el violí, la flauta, l'harmònica, un ventall molt gran de percussions... la barreja d'instruments i sons és molt interessant. En el ball és igual, hi ha moments amb moviments més tradicionals i d'altres més avantguardistes o més contemporanis. És una fusió entre tot el que som avui i el que hem estat, i crec que això engrandeix l'espectacle.

❓ Engrandeix... i sorprèn?

Ⓡ Sí, i no només al que ho veu, sinó també al que ho fa, perquè mentre l'hem fet ens hem sorprès, molts cops, del resultat i del dia a dia. Té una barreja de quelcom molt preparat, de molts anys de feina, però també hi ha moments d'improvisació que fan falta en aquest espectacle, perquè si no no estaria viu. *Sombras* creix a mesura que es fa, van sorgint coses a mesura que les anem vivint. És necessari sorprendre't amb alguna cosa perquè surti el que portes dins; per això *Sombras* també és una recerca.